

folkningen, og saa maa det ogsaa være en Samfundspligt for Befolkningen at anvende den danske Rug til sin Ernæring.

Nu kommer man og siger: Ja, men det Hartkorn, der ikke har produceret disse 800 kg Rug og Hvede, skal svare en vis Afgift af det Kvantum, der ikke er produceret. Der er jo allerede her talt om, at der er meget, der taler imod at ligne paa Hartkornet. Jeg skal nævne en Ting til. Vi har paa den Egn, hvorfra jeg er, ikke ganske faa opdyrkede Hedearaler, hvor en Mand har større Agerareal med kun to Skæpper Hartkorn end en anden med et mindre Areal, der har fire Tønder. Han har uhyre let ved paa dette Hedearaal at faa disse 800 kg og derover paa sit Hartkorn, hvorimod en anden har meget vanskeligt ved det. Jeg kan ikke se rettere, end at naar den højtærede Minister nu vil til at ligne en Afgift paa dem, der ikke har leveret tilstrækkelig Rug, saa vil han egentlig med det samme begynde at foreskrive Landbruget, hvorledes det skal drive sin Jord, paa hvad Maade, med hvor stort et Kvantum Sæd, vi skal dyrke dem.

Jeg kom for et Par Maaneder siden til en Mand, som i mange Aar kun har dyrket en mindre Del af sit Agerareal med Rug, fordi Rugen ingeni lunde har givet ham en lønnende Afgrøde. Den Rug, han havde avlet, skulde bort, Amtet havde forlangt at faa den udleveret, og den blev kørt til Amtet. Denne Mand sagde til mig: Det gør mig ondt, her skal jeg udlevere den Rug, som jeg har saa haardt Brug for til min Besætning, og jeg kan ikke erstatte den med noget andet, for jeg kan ikke købe noget andet i Øjeblikket, da der ingenting er fremme. Nu mener den højtærede Minister, at der er Grund til at komme og sige til den Mand, at grundet paa, at han ikke har leveret de 8 Tønder pr. Td. Hartkorn, skal han svare en Afgift og det til Trods for, at han har haft et stort Afsavn ved at levere det, som han har leveret. Jeg ved nu heller ikke, om den højtærede Minister er i fuldkommen Overensstemmelse med den Lov, vi gav ham i August 1914. Denne Lov gik ud paa, at der maatte fastsættes en Maksimalpris, og at der maatte eksproprieres, men den gik ikke ud paa at give Ret til at forbyde vedkommende at bruge sit Produkt selv, naar det ikke var eksproprieret eller beslagnagt. Jeg kan ikke se rettere, end at denne Lov er blevet udlagt af den højtærede Indenrigsminister alt for frit, naar han benytter den til at

standse Anvendelsen af Rugen. Han kunde jo ganske simpelt sige: Vi eksproprierer al den Rug, der er avlet — og saa ved vi, at vi skal aflevere til Maksimalpris —, men naar det ikke er sagt, at vi skal aflevere al den Rug, der er avlet, kan jeg ikke indse andet, end at den højtærede Minister ved sine Forskrifter egentlig er gaaet udenfor den Kompetence, som Loven af 1914 har givet ham.

Jeg er sindet at stemme mod § 3 i dette Lovforslag. Der bliver jo ikke nedsat noget Udvalg, da de ledende Grupper ikke har ønsket et saadant, men man maa dog have Lov til at stille et Ændringsforslag til anden Behandling, og det agter jeg at stille. Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal forme det, og det vil tage Tid at faa det trykt og omdelt, men det skulde gaa ud paa, at § 3 udgaar af Lovforslaget og de nødvendige Rettelser i den Anledning sker i § 4. Jeg forbeholder mig at stille et saadant Ændringsforslag til anden Behandling.

Maegaard: Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) gjorde bl. a. den Bemærkning, at dette Lovforslag havde været underkastet en indgaaende og grundig Behandling. Hvis dette er Tilfældet, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der i 2det Stykke i § 2 findes en Uretfærdighed, saa at den Udtalelse, som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) fremkom med, ikke er sket Fyldest, idet det ærede Medlem mente, at Lovforslaget nærmest var fremkommet for at udjævne Forskellen mellem Landsdelene. Ifølge 2det Stykke i § 2 skal der leveres et vist Kvantum pr. Td. Hartkorn, og denne Præstation skal være ens, hvor i Landet man end bor. Jeg tror ikke, at de, der har udarbejdet Lovforslaget, og heller ikke de, der har behandlet det i Folketinget, hvor oven i Købet en bornholmsk Folketingsmand har været Formand for Udvalget, har været opmærksomme paa, at medens der paa Bornholm skal fem Enheder til for at dække en Td. Hartkorn, skal der 8 tilsvarende Enheder til i det øvrige Land, eller med andre Ord, at det Areal, som i det øvrige Land skal afgive 5 Tdr. Rug eller Hvede, hvis Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Form, skal afgive 8 Tdr. efter bornholmsk Hartkorn. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister enten til anden Behandling at forme et Ændringsforslag, som tager Sigte paa at udjævne denne Ulighed, eller ogsaa at give Tilsagn